

udførligere. Sygdommen begyndte med Feber, der dog hos de fleste var ganske let, derpaa indfandt der sig stikkende flugtende Smerter hist og her i de forskjellige Led og Lemmer samt Ryggen, og i nogle Tilfælde fandtes tillige mer eller mindre utbredt Ømfiendtlighet for Tryk langs Columna vertebralis, undertiden alene i Cervicalregionen, undertiden kun i det nederste af Dorsalregionen.

Det næste Phænomen var Parese eller i enkelte Tilfælde fuldstændig Paralyse enten af et eller i Regelen af flere Lemmer

Det næste Phænomen var Parese eller i enkelte Tilfælde fuldstændig Paralyse enten af et eller i Regelen af flere Lemmer, indtrædende fra 3 til 4 à 5 Dager efter Sygdommens Udbrud; i et Tilfælde var det begge Underekstremiteterne, der lammedes, i Regelen var det et Ben og en Arm, dels paa samme Side dels krydsvis, i enkelte Tilfælde var det kun et Lem, ialfald hvor Paresen blev mere stationær, thi en ganske kortvarig og høist ubetydelig Parese af et andet Lem kunde som oftest paavises at have gaatt i Forveien. Undertiden fandtes ogsaa Parese af Nakkemusklene paa en eller begge Sider. Der var intetsomhelst Tegn til en samtidig Affection af Cerebrum, lidt Hovedpine, lidt Svindel og en sjelden Gang Brækning, var rigtignok tilstede hos nogle men maatte nærmest udledes af Feberen. Mærkeligt var, at der aldrig i et eneste Tilfælde indfandt sig Kramper, og ikke heller var nogen Anæstesi. Urinladningen bestandig normal paa en Undtagelse nær, hvor der var Retentio urinae; Storudtømmelsen ligeledes normal, var der lidt Obstructio blev den av kort Varighet.

Efterat Sygdommen havde varet 4-5 Dage, indtraadte der en Vending

Efterat Sygdommen havde varet 4-5 Dage, indtraadte der en Vending, enten utbredte Paralysen sig videre, strakte sig omsider til Respirationsorganerne, og Døden paafolgte under lige til det sidste vedligeholdt fuld Bevidsthed, efterat Sygdommen i det hele neppe havde varet en Uge, – eller ogsaa forsvant alle Phænomen av Feber temmelig hurtig, i Regelen tillige Æmfiendtligheden i Ryggen samt Smerterne, og med Undtagelse af den til intetgjorte eller svekkede Brug af et eller flere Lemmer begyndte de Syge forresten at komme sig temmelig snart. Paralysen ble for de flestes Vedkommende mindre og mindre udtalt og blev som oftest kun en Parese, og medens Lammelsen i Begynnelsen var ubtredt til alle et Lems Muskler, indskrænkedes Paresen senere kun til enkelte, saa at der opstod Contractur ved de ikke lammede Musklers Overmagt. Alle de 9, der overlevde Sygdommen er nu paa Benene, og de 6 er blevne betydelig bedre udover Vinteren, 3 kunne derimot kun gaa ved Hjælp av Krykker.»

Publisert: 19. april 2021. Tidsskr Nor Legeforen. DOI: 10.4045/tidsskr.21.0188
© Tidsskrift for Den norske legeförening 2020. Lastet ned fra tidsskriftet.no